

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Pere Brachfield
Pàg. ▶ 2

Els riscos d'atorgar crèdit comercial en les operacions B2B

Alberto Gil
Pàg. ▶ 3

Deu anys d'homologació internacional del sistema fiscal andorrà

Jaime Mesas
Pàg. ▶ 3

Consultori fiscal

Japó: és possible estabilitzar el ien sense danyar el mercat de valors?

Àlex Fusté
@AlexfusteAlex

Economista en Cap Andbank

El mercat de valors japonès és, amb diferència, el mercat amb millor rendiment el 2023 amb una apreciació del +23,8% del Nikkei 225, que el situa molt per sobre del 15% del VN vietnamita, del 13% de l'S&P, del +9% del Sensex indi, del 6,7% de l'Euro Stoxx i, per descomptat, del -3,6% del Shenzhen xinès.

No obstant això, el mercat japonès continua sent objecte de nombroses preguntes i incerteses. Aquestes preguntes requereixen respostes exhaustives. Amb aquest objectiu, he pres la iniciativa d'abordar el conjunt de preguntes que vostès han plantejat i, en la mesura de les meves possibilitats, oferir respostes exhaustives que facilitin la presa de decisions informades sobre aquest

mercado.

Si us plau, recordin que, en els nostres mandats discrecionals, el 2022 es va prendre la decisió d'assignar una part de les nostres carteres a aquest mercat. Continuem mantenint aquesta exposició al Japó, que constitueix el 6% del total de les inversions en capital. Ara abordem totes aquestes preguntes i donem les nostres respostes.

Desacoblament del Banc del Japó: temps difícils per ser banquer central al Japó?

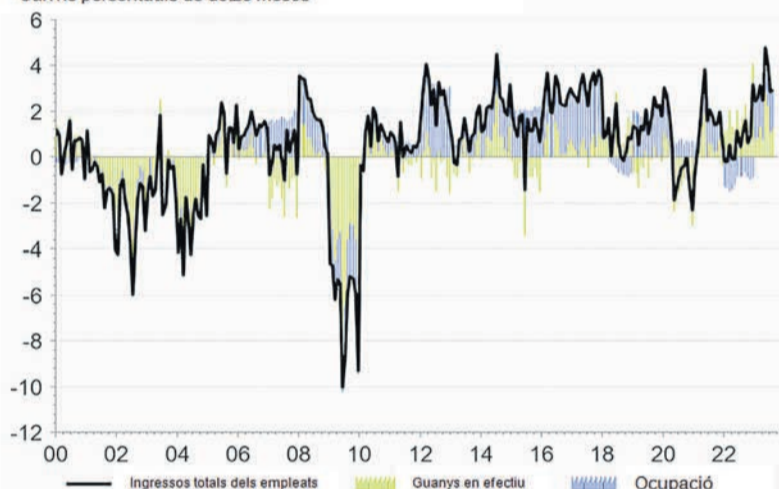
Abans d'abandonar la seva política ZIRP, el governador Kazuo Ueda insisteix que el Banc del Japó necessita proves clares del tipus d'inflació adequat, la inflació basada en la demanda, abans de reduir la seva flexibilització monetària. El problema d'un Banc del Japó que mantingui la seva posició ultrafàcil mentre la resta de bancs centrals d'altres llocs s'estan endurent és una depreciació del JPY, que al seu torn condueix a una inflació del tipus equivocada -inflació importada-, fent que l'objectiu polític del Banc del Japó sigui encara menys assolible, alhora que crea nous desequilibris. Per exemple, el Mi-

nisteri de Finances del Japó critica la política del Banc del Japó perquè diu que una moneda tan depreciada l'obliga a suportar la càrrega fiscal dels subsidis energètics (per compensar els efectes de la inflació del cost del combustible importat). El ministre de Finances vol que el Banc del Japó canviï de rumb i reverteixi la debilitat del ien, tot generant un efecte desinflacionista sobre l'energia i una reducció de la necessitat de subvencions.

Atrapats entre l'espasa i la paret, quin futur té la política monetària del Banc del Japó i el JPY?

El Banc del Japó sembla estar atrapat entre l'espasa i la paret i, en comptes de sortir-ne, diversos motius ens fan pensar que podria decidir quedar-s'hi un temps. 1) El Japó vol que la Reserva Federal faci el treball pesat, tot refredant l'economia nord-americana i donant lloc a una mena de tendència deflacionista global. 2) Després d'haver incomplert els seus objectius d'inflació en les últimes quatre dècades, el Banc del Japó ha estat notablement innovador al llarg dels anys ancorant la política monetària al rendiment

Japó: creixement total dels ingressos dels empleats
Canvis percentuals de dotze mesos

Font: LSEF Datastream / ANDBANK

nominal del JGB a 10 anys (suprimint els tipus a llarg termini) com l'única manera de sortir de la seva trampa deflacionària. El problema d'aquesta política innovadora és que ha vist els tipus reals cada cop més negatius, i el ien cada cop més feble. No és fàcil per al Banc del Japó abando-

nar aquesta posició innovadora. Tanmateix, el Banc del Japó ha intentat superar aquest efecte contraproduent d'un ien més feble (i d'una inflació del tipus incor-

Passa a la pàgina següent

Pàg. ▶ 4

Dipòsit Myandbank amb un tipus d'interès del 5%

El dipòsit té un termini de dos mesos per als que domiciliiïn la nòmina

Pàg. ▶ 4

El pressupost del 2024 serà el de major inversió de la història

Habitatge, l'heliport o la desviació de la Massana són apostes principals

Pàg. ▶ 4

Habitatge, l'heliport o la desviació de la Massana són apostes principals

La nota valora una gestió fiscal prudent, amb un superàvit del 2,1% del PIB a finals del 2023

Pàg. ▶ 4

Maria Creus substitueix Oriol Ribas al consell del Grup Andbank

El fins ara vicepresident de l'entitat desenvoluparà tasques a Reig Patrimonia

myandbank

La meva cartera Myandbank és com jo: **Atrevida**

A Myandbank tenim una cartera d'inversió per a cada perfil. Menys comissions, més rendibilitat. Converteix-te en inversor des de 150€.

Pista Verda
Risc baix

Pista Blava
Risc mitjà-baix

Pista Vermella
Risc mitjà

Pista Negra
Risc alt

Myandbank és un banc 100% digital, un nou canal comercial d'Andorra Banc Agrícola Reig, SA (Andbank). Andbank opera amb el Número de Registre Tributari (NRT) A700158F, el núm. de Registre Societats Mercantils 5008, i el núm. de registre a l'Autoritat Financera Andorrana (AFA) EB 01/95. Per a més informació, contacta amb hola@myandbank.com o al 881.960.

Ve de la pàgina anterior

recte) tot ampliant la seva banda objectiu per al rendiment a 10 anys fins a l'1%. El que creiem és que, si les autoritats veuen que els augments salarials s'acceleren a un ritme coherent amb el seu objectiu d'inflació del 2%, el Banc del Japó permetrà augmentar els rendiments del JGB, i això seria un precursor d'un augment dels tipus de política del Banc del Japó. La bona notícia és que els sous ja estan creixent a aquest ritme del 2% (vegin el gràfic següent) i els ingressos totals dels empleats (ingressos en efectiu més ingressos laborals) creixen al 3%, la qual cosa ens fa pensar que el desacompliment del Japó en termes de política monetària està a prop del seu final, i més aviat que tard podríem veure el final de la política de facilitació monetària. Això hauria de conduir a una

estabilització del ien, i qui sap si fins i tot a una apreciació. En aquestes circumstàncies, és probable que els bancs centrals occidentals ja estiguin al final del seu cicle d'enduriment, mentre que el Banc del Japó estaria al principi, cosa que podria donar lloc a un suport (suau) per a la moneda. Tampoc esperem que el Banc del Japó giri la seva naturalesa innovadora 180 graus, de manera que no ens espanta una possible inversió en la tendència de la renda variable del Japó.

És possible aconseguir l'estabilització del ien sense danyar els mercats de deute i accions? Sí

Amb més d'un bilió de dòlars en reserves exteriors, el Banc del Japó té molt poder d'intervenció per desplegar i revertir la depreciació del JPY. D'altra banda, el Banc del Japó encara està disposat a exercir la seva influència sobre la meitat

del mercat JGB que encara no té (i continuar amb QE). Per descomptat, fer totes dues coses simultàniament podria ser contraproduent i alimentar més especulacions. Però també significa que el Banc del Japó podria intentar defensar ambdues línies en el terreny (el ien i el rendiment del JGB a 10 anys) a curt termini, amb l'esperança que l'evolució externa alteri el càlcul risc-benefici del mercat.

La millora de les perspectives econòmiques pot continuar donant suport al mercat?

Recentment, l'FMI va augmentar la seva previsió de creixement del PIB per al Japó per al 2023 de l'1,4% al 2,0%. Atès que l'economia japonesa va créixer un 1,8% el primer semestre del 2023, això implica que hauria de créixer més ràpidament en el segon semestre (2,2%) que en el primer semestre. Aquest optimisme ha afectat el

sentiment a casa, i el Banc del Japó també s'espera que augmenti la seva avaluació, la qual cosa, al seu torn, condueix a uns rendiments més alts dels bons en previsió d'un final de ZIRP. No obstant això, i segons dades d'alta freqüència, l'optimisme pot ser prematur i difícil de materialitzar a curt termini. L'índex de condicions actuals de l'Enquesta d'observadors de l'economia de setembre era de 49,9 en comparació amb el consens de 53,2 i 53,6 el mes anterior. L'índex de perspectiva era de 49,5 enfront del consens 51,3 i 51,4 el mes anterior.

El govern japonès té previst ampliar les subvencions per a la gasolina, el gas natural i l'energia que havien de caducar a finals del 2023. Les subvencions es consideren urgents, ja que el govern de Kishida vol reduir la càrrega de les empreses per mantenir l'impuls cap a les pujades salarials a les converses laborals anuals

del març.

La venda d'UST al Japó està augmentant els rendiments i pressiona el mercat global de renda variable. Aquest és un cas de cercle viciós?

Els bons del Tresor s'enfronten a una pressió de venda addicional de les asseguradores de vida japoneses que continuen descarregant les participacions, ja que l'augment dels costos de cobertura compensa l'atractiu dels bons sobirans dels Estats Units de més rendiment. Algunes asseguradores de vida principals han marcat l'augment de l'exposició als JGB centrant-se en els valors a llarg termini. Les asseguradores de vida van vendre 1.300 milions de dòlars més de bons estrangers durant el semestre fiscal que va finalitzar el 30 de setembre després de les vendes de 53.700 milions de dòlars del semestre anterior.

Els riscos d'atorgar crèdit comercial en les operacions B2B

Pere Brachfield
@PereBrachfield

Soci director de Brachfield & Asociados Abogados

Un principi fonamental és que els riscos d'atorgar crèdit comercial en les operacions B2B apareixen en qualsevol operació amb pagament diferit, i persisteix fins que s'ha cobrat íntegrament l'import de la venda. Les úniques vendes que no presenten un risc de crèdit són aquelles que es realitzen al comptat en sentit estricte; això és: amb liquidació en diners efectius efectuada simultàniament a l'entrega de la mercaderia o bé mitjançant el pagament de la factura realitzat per transferència bancària amb anterioritat a l'enviament i recepció dels béns (prepagament de l'operació mitjançant transferència SEPA immediata). Qualsevol altra modalitat de pagament, inclús la denominada col·loquialment com a «comptat comercial» (el client paga les compres realitzades a final de la setmana) suposa l'aparició d'un risc de crèdit; és a dir, existeix la contingència del compliment de l'obligació per part del client. Els riscos del crèdit comercial són els derivats de les possibles pèrdues que l'empresa pugui tenir si ocorre algun dels tres supòsits que es citen a continuació: 1) no poder cobrar mai els crèdits atorgats, o sigui, que acabin sent factures incobrables; 2) cobrar els crèdits amb retard, és a dir, tenir un client morós, i 3) cobrar finalment menys import que la suma facturada perquè el client ha enviat notes de càrrec o deduccions a la factura que han estat imposats pel comprador de manera discrecional.

Les empreses tenen diverses operacions enfront dels riscos dels crèdits comercials. En primer lloc, poden adoptar la tàctica de l'estructura i ignorar el perill, és a dir, no fer absolutament res i assumir tots els riscos com una fatalitat. En segon lloc, anar a l'extrem oposat que és evitar tot risc d'impagament adoptant unes polítiques de crèdit tan estrictes que només venen a crèdit als clients «plati» que representen un risc de

pràcticament zero. En tercer lloc, assumir el risc d'impagament però acotant l'impacte econòmic dels impagaments a través de procediments de control de límits de risc i avaluació dels riscos potencials. En quart lloc, reduir el risc gràcies a polítiques de crèdit, mesures jurídiques que proporcionen major seguretat o sol·licitant algun tipus de garanties al client. En cinquè lloc, transferir el risc de pèrdua per impagament a tercers pagant una prima o una comissió. També hi ha empreses que combinen varies de les operacions relacionades; per exemple, d'una banda, redueixen el risc mitjançant procediments interns de gestió, i d'altra, tenen una assegurança de crèdit.

Com a norma general abans de concedir un crèdit comercial, l'empresa ha d'avaluar el grau de possibilitat de fer efectiu el cobrament de l'operació al venciment, discriminant els clients que no estan qualificats per a rebre un crèdit. No obstant això, en la pràctica és impossible descartar a tots els possibles clients insolvents i morosos, ja que mitjançant una bona gestió del risc només es pot aconseguir el cobrament d'un elevat percentatge dels crèdits, però no és possible garantir el bon fi de tots els crèdits concedits. Les partides de clients han de ser considerades com una inversió a curt termini en l'actiu corrent que ha de ser productiva, i aquesta inversió ha de ser avaluada amb criteris de rendibilitat com la resta dels actius. Per tant, la inversió en crèdits comercials ha de proporcionar sempre uns beneficis i una rendibilitat. En la concessió de crèdits existeix el concepte bipolar de beneficis i costos atès que la inversió en crèdits a clients sempre ha de fer-se buscant l'equilibri entre l'augment dels beneficis obtinguts per les vendes amb pagament aplaçat i l'increment dels costos que genera el crèdit. Els beneficis venen determinats per l'increment del guany produït pel creixement de les vendes ja que en donar facilitats de pagament s'obtenen majors ingressos. Els costos estan generats per les següents partides: 1) les pèrdues per crèdits incobrables; 2) els costos financers empleats en el finançament dels comptes per

cobrar i dels crèdits comercials en mora; 3) les despeses i comissions bancàries per impagament de deutes o efectes de comerç; 4) les despeses administratives de la gestió de cobrament de les factures vençudes; 5) les despeses de reclamació de crèdits impagats, i 6) les despeses d'oportunitat en no poder emprar els recursos financers invertits en el compte de «clients de dubtós cobrament» en altres inversions alternatives més rendibles.

Com s'ha pogut veure, en tota venda a crèdit sorgeix sempre l'aspecte bipolar de risc/seguretat. Aquests dos conceptes van units a tota venda amb pagament aplaçat, atès que vendre a crèdit sempre suposa córrer un risc en funció de qui és el comprador. El criteri de selecció del venedor haurà d'oscillar entre els dos pols: risc i seguretat. Generalment, a major risc, es pot obtenir major benefici, i a major seguretat s'aconsegueix menys lucre. Això està basat en el fet que si l'empresa assumeix majors riscos venent a crèdit a clients de menor solvència, pot obtenir majors beneficis ja que augmentarà la seva xifra de negoci. Pel contrari, si decideix deixar de vendre a crèdit a clients de major risc, perdrà facturació i per tant, els seus beneficis es reduiran. Però també s'ha de fer un altre plantejament estratègic en el risc de crèdit comercial. Aquest plantejament està basat en el concepte bipolar de risc/rendibilitat. El concepte

de rendibilitat va intrínsecament unit a la rapidesa d'obtenció del benefici amb els recursos invertits per a assolir-ho. De dos operacions comercials que han suposat la mateixa inversió per al proveïdor i li proporcionen idèntics beneficis, la més rendible de les dos transaccions és aquella que li hagi permès realitzar abans la utilitat esperada. Aquest fet es deu a que la rendibilitat creix quan el termini d'obtenció del lucre s'escurça. En conseqüència, quant més ràpidament es cobra una venda, no només s'aconsegueix extingir abans el risc, sinó que es fa més rendible l'operació comercial.

L'objectiu és buscar l'equilibri entre la rendibilitat que deu proporcionar una inversió en crèdits comercials i el risc que es produeixin costos causats per la morositat dels clients i pèrdues per culpa de fallits i incobrables. Per tant, les inversions en crèdits comercials s'han de fonamentar en criteris i plantejaments financers basats en una anàlisi dels punts següents: 1) les necessitats de finançament de les operacions comercials; 2) el cost total de les vendes incloent costos financers; 3) l'import dels recursos invertits; 4) els beneficis obtinguts per les operacions comercials; 5) els costos financers i pèrdues per incobrables; 6) la rendibilitat real de les vendes; 7) el risc de les operacions amb aplaçament de pagaments.

Els determinants bàsics del risc d'una transacció comercial amb pagament diferit són: 1) l'import del crèdit concedit; 2) el termini de pagament acordat; 3) la solvència real del client; 4) el mitjà de pagament escollit; 5) el marc contractual de l'operació. La interacció d'aquests cinc determinants tindrà com a resultat l'estimació del risc potencial d'una concessió de crèdit comercial. Veurem la importància relativa de cadascun d'aquests condicionants del risc de crèdit comercial. L'import del crèdit concedit és una decisió transcendental atès que a major import, major és el risc del creditor i major serà l'impacte en el compte de resultats en cas d'impagament. Un crèdit incobrable de 100.000 euros pot posar en perill la supervivència d'una pime. El termini de pagament acordat és molt important ja que s'aplica la vella norma de credit management: «A major termini, major risc, i a menor termini, menor risc». En l'actual conjuntura, una empresa que és solvent avui dia, dintre de sis mesos pot ser insolvent. Reduir els períodes de cobrament és una mesura que minimitza automàticament el risc d'impagament. La solvència i liquiditat del client és un altre dels punts clau ja que un client amb escassa solvència amb problemes de tresoreria o amb poc cash flow generat representa major risc d'impagament que les empreses ben capitalitzades i amb flux de caixa constant. El mitjà de paga-

ment escollit influeix en el risc de l'operació, atès que no és el mateix estar en possessió d'un document canviari firmat pel deutor que esperar el cobrament per transferència. Si el client retorna un títol canviari, el creditor pot interposar un judici canviari, que és l'únic procediment resolutiu ja que permet l'embargament preventiu dels béns del morós. El marc contractual és molt important per a protegir els drets de cobrament del proveïdor, ja que si no existeix un contracte, serà més difícil aconseguir l'aportació de la prova del deute. En canvi, si es té un contracte ben redactat, amb clàusules favorables, amb fiadors solidaris, garanties, intervenció de fedatari públic i sotmetiment a l'arbitratge, el creditor podrà exercir molta més força jurídica per obligar al deutor a pagar.

El factor temps és fonamental en el risc de crèdit interempresarial. Això és així, en primer lloc, perquè a l'empresa sempre l'interessa cobrar les vendes en el menor temps possible, ja que quant menys sigui el termini de cobrament d'una venda, menor serà el risc que al client li sobrevingui una insolvència. No és el mateix concedir una crèdit interempresarial d'un milió d'euros a una empresa amb l'obligació de ser satisfet un mes després, que si el venciment de pagament és a un any, atès que al llarg d'un any existeixen moltes més probabilitats que l'empresa pateixi un contratemps que l'incapaciti per fer el pagament del crèdit que si només transcorre un mes. Per aquest motiu, el temps és un dels dos determinants principals del risc de crèdit de clients, atès que el risc depèn principalment de l'import del crèdit i del termini de cobrament. Una premissa que s'ha de tenir sempre en compte és: «A menor termini, menor risc, i a major termini, major risc». Algunes activitats comercials manquen totalment de risc; el secret és que tenen un termini de cobrament de zero dies. Per descomptat, són les que imposen el pagament al comptat rigorós en el moment de fer la comanda o mitjançant prepagament. Per tant, les empreses han de tenir sempre en consideració que quant major sigui el termini entre el lliurament del producte i el venciment de pagament, existiran més possibilitats que el client resulti insolvent, o que pugui canviar el seu comportament de pagaments. Així mateix, l'empresa té interès en recuperar el més aviat possible, els recursos invertits en crèdits de clients i obtenir el benefici de les inversions. Això és així perquè la rendibilitat serà major quant abans s'obtingui el fruit de les inversions, ja que tot i que el benefici no pateixi variacions amb el temps, quant abans es percebi, abans es pot reinvertir en el negoci, i d'aquesta manera, no s'incorre en el cost d'oportunitat.

Deu anys d'homologació internacional del sistema fiscal andorrà

Alberto Gil

Advocat.
Soci a Cases&Lacambra

Les primeres nevades al cim de les muntanyes, l'aparició als carrers del país de les parades de castanyers, la fira d'Andorra la Vella i, encara que a alguns ens pesi, l'omnipresència de certa nadala de Mariah Carey són l'anunci de la proximitat de l'hivern i, només 10 dies després, del nou any.

A l'any 2024 commemorarem dues fites molt rellevants en matèria fiscal. Per una banda, celebrarem el 15è aniversari de la signatura de la Declaració de París del 10 de març de 2009, en què el Principat d'Andorra es va comprometre a «l'adaptació progressiva de la seva legislació als estàndards internacionals més exigents», particularment pel que es referia a intercanvi d'informació en matèria fiscal, però també en l'àmbit financer, comptable i de societats. Per altra banda, tindrà lloc el 10è aniversari de l'homologació completa del sistema fiscal del Principat amb els estàndards internacionals, assoliment ratificat pel primer conveni per evitar la doble imposició d'Andorra, signat amb la República Francesa.

Aquest procés d'homologació, que tot i que ara sembla fàcil va comportar dificultats extraordinàries, és una mostra més de la capacitat del Principat d'Andorra d'adaptar-se als canvis i superar satisfactoriament els reptes a què s'enfronta.

La Declaració de París de 2009 va ser la resposta a l'últimàtum del G20 i, en particular, del copríncep Sarkozy, per abraçar els estàndards internacionals en matèria de transparència fiscal.

La frase de la resolució final de la reunió de Londres del G20 del 2 d'abril del 2009 encara ressona all caps de molts: «L'era del secret bancari queda darrere nostre».

La transcripció de la compareixença davant del Consell General del M.I. Sr. cap de Govern, el Sr. Bartumeu, del dia 30 de juliol del 2009 (Diari Oficial del Consell General núm. 7/2009) ens dona una idea de la gravetat de la crisi institucional en què es trobava Andorra. Així, ja en octubre de 2008, el representant personal del copríncep francès va traslladar a la delegació de la Comissió Legislativa de Política Exterior del Consell General que es va desplaçar a París que «Nicolas Sarkozy no podria seguir sent cap d'Estat d'Andorra si no ens movíem en la bona direcció». Posteriorment, al juny de 2024, el missatge de l'Elisi i de l'OCDE van ser clars: Andorra havia d'arribar a la reunió del G20 a Pittsburgh (Estats Units) convocada pel dia 24 de setembre amb els deures fets, el que implicava, segons el M.I. cap de Govern, «havent modificat la nostra legislació interna de manera que el Govern hagi pogut preparar i signar acords d'intercanvi d'informació tributària amb França i, a ser possible amb Espanya».

Convindrem, doncs, que no és casualitat que la Llei 3/2009, del 7 de setembre, d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sollicitud prèvia, entrés en vigor el 8 de setembre del 2009, que l'acord d'intercanvi d'informació amb França es signés el 22 de setembre, o que els acords amb Àustria, Liechtenstein, Mònaco o San Marino es formalitzessin entre el 17 i el 21 de setembre del mateix any.

Aquests fets van ser el tret de sortida d'una intensa agenda legislativa que, en només cinc anys, va configurar un sistema fiscal assimilable al dels països de l'entorn i donant compliment amb els estàndards internacionals. L'any 2010, va veure la llum l'aprovació de la llei de

l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals i de la llei de l'impost sobre societats; al 2012 na més de la crucial llei d'inversió estrangera es va aprovar la llei de l'impost general indirecte, i el 2014 va suposar la culminació del procés amb l'aprovació de la llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de la llei de bases de l'ordenament tributari.

La validació internacional d'aquest procés de convergència va venir de la mà dels dos estats veïns, que van signar sengles convenis per a evitar la doble imposició: França (que el va signar el 2013 i ratificar en 2014), i Espanya (amb signatura i ratificació en 2015). Posteriorment, van venir algunes reformes necessàries, com per exemple la supressió d'alguns règims fiscals preferencials de l'impost sobre societats o l'aprovació

de la llei del règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial, necessària per garantir que la fiscalitat no sigui un obstacle a la continuïtat d'una empresa en cas de reestructuració.

Els principis rectoris d'aquesta reforma van ser la clau del seu èxit: per una part, es buscava la simplicitat i la claredat en la configuració dels impostos i la reducció al màxim de les càrregues dels obligats tributaris; per l'altra, es configurava un sistema altament competitiu establint un tipus impositiu general del 10% per totes les figures de la imposició directa, el que situava Andorra en una posició de level playing field o d'igualtat de condicions amb la resta d'estats, però amb una càrrega fiscal inferior possible gràcies a la major càrrega de la fiscalitat indirecta en el sistema.

L'homologació internacional del sis-

tema fiscal andorrà de la que celebrarem el seu 10è aniversari l'any vinent és un èxit del país i també s'ha de dir de les persones que la van fer possible. El leimotiu d'aquest procés va ser assolir la competitivitat (fiscal) del país i, com resava l'exposició de motius de la llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, «garantir l'establiment d'un marc fiscal atractiu per fomentar la inversió estrangera i la internacionalització de l'empresa nacional». El legislador andorrà farà molt bé en recordar aquests dos principis, simplicitat i competitivitat, perquè no aplicar-los situaria al país en una situació de desavantatge competitiu, les conseqüències de la qual no podem mesurar, però que és evident que no seran positives per ningú.

Felicitats, Andorra

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors la Consulta Vinculant número CV0281-2023 del Departament de Tributs i de Fronteres (en endavant, DTF), del 11 de maig del 2023, en relació amb la tributació de la renda derivada de la quota de liquidació esdevinguda com a conseqüència de la liquidació d'una societat andorrana.

El consultant és titular al 100% de la Societat X, constituïda a Espanya al 2010 amb un capital social íntegrament desemborsat pel consultant, la qual va traslladar el seu domicili social al Principat d'Andorra l'any 2021, estant actualment inscrita, al Registre de Societats del Principat d'Andorra. El Consultant es planteja la possibilitat de liquidar la Societat motiu pel qual presenta consulta sobre la tributació en seu de l'im-

post sobre la Renda de les Persones Físiques derivada de la citada liquidació.

En aquest sentit, en relació a la qüestió sobre la possibilitat que la quota de liquidació esdevinguda com a conseqüència de la liquidació d'una societat andorrana pugui estar exempta de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques, el Decret legislatiu del 5-6-2019 de publicació del Text Refós de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques, a l'article 5.k, el DTF preveu el següent:

«Article 5. Rendes exemptes

Estan exemptes de l'impost les rendes següents:

[...]

k) Els guanys i les pèrdues de capital obtinguts com a conseqüència de la transmissió o el reemborsament de les accions o participacions en qualsevol organisme d'inversió col·lectiva regulat en la normativa aplicable a aquests organismes així com els guanys i pèrdues de capital obtinguts com a conseqüència de les transmissions de valors

representatius de la participació en els fons propis d'entitats, quan el transmissor, individualment o conjuntament amb entitats vinculades segons el que preveu la Llei de l'impost sobre societats o amb altres persones unides per vincles de parentiu, inclòs el cònjuge i la parella en el cas d'unions estables de parella, segons es defineixen a la normativa reguladora de les unions estables de parella, per consanguinitat o adopció en línia descendent, ascendent o col·lateral, fins al tercer grau inclusivament, no hagi tingut una participació superior al 25 per cent en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat en els dotze mesos anteriors al moment de la transmissió.

No obstant el que s'estableix en el paràgraf anterior, també n'estan exemptes els guanys i pèrdues de capital obtinguts com a conseqüència de la transmissió d'aquests valors quan existeixi una participació, computada en els termes indicats, superior al 25 per cent en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat en els dotze mesos anteriors al moment de la transmissió, quan l'obligat tributari hagi posseït la propietat dels valors objecte de transmissió, com a mínim, durant els deu anys anteriors a la

transmissió.

[...]

Per la seva banda, el comunicat tècnic sobre la tributació en l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques de determinats productes financers, emès pel Departament de Tributs i de Fronteres en data 4 de març del 2015, sobre la percepció de la quota de liquidació, va establir el criteri següent:

«[...] La percepció de la quota de liquidació corresponent al soci d'una entitat que és objecte de liquidació és susceptible de donar lloc a un guany o una pèrdua patrimonial, a computar com la diferència entre les quantitats rebudes (o bé el valor normal de mercat dels béns rebuts, en el cas que la liquidació tingui lloc totalment o parcialment en espècie) i el valor d'adquisició de la participació anul·lada.

De la mateixa manera, l'anul·lació de la participació titularitat d'un soci en una entitat que es dissol sense liquidació en virtut d'una operació societària de fusió o escissió, i l'atribució, a canvi d'aquesta participació, de noves participacions en l'entitat beneficiària del patrimoni transmès en el marc de l'operació, igualment dóna lloc a un guany o una pèrdua patrimonial que es computa com la diferència entre el valor normal de mercat de les participa-

cions rebudes i el valor d'adquisició de la participació anul·lada.

En aquestes dos situacions (és a dir, liquidació d'entitats i operacions de fusió i escissió), els guanys i pèrdues de capital obtinguts estan exemptes per aplicació de la lletra k de l'article 5 de la Llei de l'impost, si es compleixen els requisits establerts a aquest efecte. [...]

Segons es manifesta a la consulta, el consultant participa íntegrament des de l'any 2010 en el capital social de la societat que serà objecte de liquidació. Per tant, si el canvi de domicili social a Andorra dut a terme durant l'any 2021 es va efectuar complint tots els requisits previstos a la normativa mercantilment i la societat ha mantingut la seva personalitat jurídica es compliria el requisit temporal de possessió de les participacions de deu anys, previst a l'article 5.k de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, i aleshores el guany resultant de la quota de liquidació estarà exempt de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

En conclusió, el DTF estableix criteri pel qual un trasllat internacional de domicili social a Andorra, en el que s'han complert tots els requisits mercantils i fiscals establerts en la legislació, no interromp el termini de possessió del soci en relació a les participacions de la Societat traslladada.

Dipòsit Myandbank amb un tipus d'interès del 5%

Myandbank, el banc 100% digital d'Andorra, amb motiu de la Fira d'Andorra, llança el dipòsit Myandbank amb un tipus d'interès del 5% TAE amb un termini de dos mesos per als que domicilin la nòmina.

Aquest dipòsit es podrà contractar fins al 10 de novembre, des de 3.000 euros fins a 100.000 euros. L'única condició per poder obtenir el 5% d'aquest dipòsit és la domiciliació de la nòmina al compte de Myandbank abans del venciment del dipòsit. En el cas que al venciment del dipòsit el client no tingui la nòmina domiciliada, s'abonarà l'interès del compte corrent remunerat, un 2%.

El llançament d'aquest dipòsit se suma a la resta de productes de l'entitat, que manté vigent el compte corrent sense comissions al 2% i el dipòsit al 3% a 6 o 12 mesos.

Fira d'Andorra

Myandbank va estar a l'última edició de la fira d'Andorra amb nombrosos regals i sortejos. Hi va haver un Trivial, en el qual hi va participar tothom qui vulgués amb la possibilitat de guanyar molts premis. A més, per als clients que van visitar Myandbank a la fira, cada dia es va sortejar un iPhone 14. Igualment, els nous clients que durant la fira es van d'alta van tenir premi i, a més, van poder participar en el sorteig de l'iPhone.

Vols un dipòsit al 5% TAE?

Domicilia la teva nòmina a Myandbank i tindràs el dipòsit al 5% TAE durant 2 mesos. Treu rendiment als teus estalvis!

Menys comissions, més rendibilitat

myandbank

Fitch Ratings confirma la nota d'Andorra en A- amb perspectiva estable

L'agència d'avaluació Fitch Ratings ha publicat el ràting d'Andorra i l'ha situat de nou en A- amb perspectiva estable, mantenint la nota i la perspectiva que es va assolir al juliol de l'any passat i que es va mantenir a l'abril d'enguany. A l'informe, els avaluadors han indicat que la nota es fonamenta en una gestió fiscal prudent, assolint un superàvit del 2,1% del PIB a finals del 2023 i una pre-

visió entorn a l'1,9% pel 2024, molt per sobre de la mitjana dels països amb una qualificació similar. L'agència ha valorat molt positivament el fet de mantenir les mesures per fer front a l'increment del cost de la vida i a la pèrdua del poder adquisitiu.

Fitch Ratings també ha destacat que la ràtio d'endeutament de les administracions públiques es reduirà fins al 37,1% al 2023 després del pic de l'any

2021, i es preveu que aquest es continuï reduint gradualment fins arribar al 34,2% a finals del 2025. També s'ha subratllat el fet de no tenir necessitat de cap refinançament extern fins a l'any 2027 i de poder fer front a les seves obligacions financeres nacionals a través dels superàvits pressupostaris.

Pel que fa al creixement de la economia, l'informe preveu un creixement del PIB real del 2,2% pel 2023 i un creixement mig del PIB real de l'1,5% pel 2024 i 2025.

Un altre dels punts que continua destacant l'agència ha estat l'alta resiliència del sector bancari, posant èmfasi en les ràtios de capital i liquiditat assolides molt superiors a les requerides, i la millora de rendibilitat de les entitats en els darrers anys, especialment al 2022 on es va situar a nivells prepanadèmia. Finalment, l'agència de qualificació emfatitza que es continua avançant en la negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

El pressupost del 2024 serà el de major inversió de la història

«Un pressupost que afronta els reptes del país i continua invertint pel creixement» i en el qual el 70% es destina a «reforçar els pilars de l'estat del benestar». D'aquesta manera ha definit el ministre de Finances, Ramon Lladós, el pressupost per a l'any 2024 entrat a tràmit parlamentari. Lladós ha detallat que el pressupost preveu uns ingressos corrents de 585,8 milions d'euros, un 11% més que l'any passat, i un dels trets més importants és que a inversió real es destinaran 67,3 milions, un 52% més que el 2023. A més, el titular de Finances ha subratllat l'aposta per l'habitatge i la millora del poder adquisitiu de les famílies, la digitalització i la inversió en salut i en infraestructures.

Així, els ingressos corrents per al 2024 estan previstos en 585,8 milions d'euros, un 11% més que el 2023. Les despeses total seran de 618,5 milions: les de funcionament es calculen en 490 milions (un 8% més); les de capital seran d'11 milions (un 34% més), i es calcula que el dèficit de gestió sigui de 15,2 milions als quals caldrà sumar els 17,4 milions de despeses financeres, amb la qual cosa es preveu tancar l'exercici amb un dèficit de 32,6 milions d'euros. Lladós ha matisat, però, que aquest any la previsió era la de tancar amb 27,3 milions i, en canvi, es calcula que es tancarà amb «equilibri financer» i això havent, fins i tot, «avançat inversions». D'aquesta manera, l'endeutament que el 2022 era del 37% del PIB, arribarà aquest 2023 al 36%, i es preveu que el 2024 pugui ser del 34%. En aquest sentit, Lladós ha defensat que es poden assolir aquestes xifres perquè el PIB va «creixent», i a més s'aposta per fer pressupostos en què «no s'estira més la mà que la màniga».

Pel que fa al rècord d'inversions reals, el ministre de Finances ha destacat que una part molt important va a habitatge, tant per a la reforma dels immobles ja comprats per l'executiu (11,9) com per a l'edifici de pisos a preu assequible a la Borda Nova (18,6). També s'inclouen els dos milions per a l'heliport; 7,1 milions per a la desviació de la Massana; més de 400.000 euros per iniciar el tram de la desviació de Sant Julià

de Lòria o 4,3 milions per a carreteres generals. A més, es destinarà 4,5 milions per a infraestructures com el nou centre de salut mental i el centre d'atenció primària de Canillo. També hi ha prevista una rellevant partida de 17 milions per a la digitalització.

Lladós també ha manifestat que hi haurà 69 milions que van a transferències comunals, 7,1 més que aquest 2023. Per a Afers Socials, es preveu una partida de 34,5 milions, amb un increment per als ajuts; 4 milions per a la Universitat d'Andorra o 5,4 milions per a esports, amb un increment de 400.000 euros per a ajuts a federacions i clubs. El SAAS rebrà 41,5 milions, la qual cosa suposa 5,9 milions més i la CASS, 45,5 milions. També s'incrementa el que es destina a Turisme i, d'aquesta manera, Andorra Turisme rebrà 20,8 milions, 2,1 milions més. A més, el responsable de Finances ha subratllat els 8,3 milions que es destinen al transport públic gratuït. D'aquesta manera, ha defensat, es combina les ajudes a les famílies i els reptes de futur.

El projecte de llei preveu uns ingressos corrents de 586 milions d'euros, un 11% més que els del 2023 (l'equivalent a uns 60 milions d'euros de més). Previsament, la recaptació de l'Estat ha augmentat significativament en relació amb els impostos directes, en particular l'impost de societats, que ha augmentat un 48% respecte al pressupost del 2023. Els impostos indirectes, per la seva banda, mostren un comportament similar a la d'exercici anterior. Això evidència, ha afegit, la diversificació de l'economia i una menor dependència de les importacions.

Canvis legislatius

D'altra banda, el ministre ha manifestat que la regla d'or fixa quatre criteris dels quals no se'n compliran dos, el que preveu que el creixement de la despesa corrent no pot ser superior a l'IPC estimat (un aspecte que el ministre atribueix a entorns inflacionistes) i el fet que els impostos directes no poden representar més del 40% de la suma de directes i indirectes (s'està al 46%).

Maria Creus substitueix Oriol Ribas en el càrrec del consell del Grup Andbank

El fins ara vicepresident i membre del consell d'administració d'Andbank, Oriol Ribas, va comunicar el passat 24 d'octubre a l'entitat la decisió de deixar el càrrec per dedicar-se en exclusiva a les seves tasques a Reig Patrimonia. Així mateix, va traslladar la seva voluntat per tal que fos la seva neboda, Maria Creus, qui ocupés el seu lloc en el càrrec del consell del grup tenint en compte que des de fa anys duu a terme tasques executives al familiy office.

Des d'Andbank, s'ha volgut agrair la dedicació de Ribas al banc durant més de 30 anys, «destacant la seva professionalitat i la seva implicació personal per fer del banc una de les referències de prestigi en els mercats en els quals ope-

ra, i per transmetre els valors de compromís, honestat i excel·lència en el servei a tots els que formem part d'Andbank».

